

WĘGRY ZAJMUJĄ SŁOWACJĘ!

Pułki Hlinkowej Gwardii cofają się w popłochu

BRATYSŁAWA. Ubiegłej nocy około godz. 3-ej wojska węgierskie — jak informują ze strony słowackiej — przekroczyły granicę wschodnią Słowacji na odcinku Wielkie Berezne — Stakczyn, przy czym w następnych godzinach posuwały się w głąb terytorium słowackiego, osiągając m. in. miejscowość Sobrance, położoną o 20 klm. w głąb Słowacji.

Po stronie węgierskiej zaangażowanych było w akcji tej — 2 pułki piechoty, oddziały zmotoryzowane, oddziały cyklistów i lotnictwa. W czasie walki, w której brały ze strony słowackiej udział oddziały gwardii hlinkowskiej oraz oddziały żołnierzy słowackich, po obu stronach mia-

ło być wielu rannych. Na pomoc wojskom słowackim skierowano z Bratysławy oraz Nitry kilka samolotów wojennych oraz oddziały zmotoryzowane. W związku z wydarzeniami na granicy słowacko-węgierskiej, a premiera Tiso odbyła się w godzinach popołudniowych narada z udziałem komendanta głównego hlinkowskiej gwardii Macha.

Jak pisze dzisiejszy „Slovak” — w czasie narady stwierdzono, że naród słowacki chce żyć w zgodzie ze swymi sąsiadami, ale w razie jakiegokolwiek agresji całą siłą przeciwstawi się wro-

gowi. Na granicę słowacko-węgierską wyjechał szef sztabu gwardii hlinkowskiej, Murgacz. BUDAPESZT. Budapeszteńskie koła miarodajne donoszą. (Dokończenie na stronie 6-ej).

Hitler fortyfikuje granicę polską w Karpatach

25-letnia niewola Słowacji

podpisana wczoraj umową z Rzeszą Niemiecką

BERLIN. W dniu wczorajszym została podpisana umowa normująca stosunki między Rzeszą Niemiecką a Słowacją.

Tekst układu brzmi następująco:

Art. 1. Rzesza Niemiecka przyjmuje opiekę nad niezależnością polityczną państwa słowackiego i integralnością jego obszaru.

Art. 2. Celem wykonania objętej przez Rzeszę Niemiecką opieki, armia niemiecka ma każdej chwili prawo w strefie odgraniczonej: na zachodzie — granicą państwa słowackiego — na wschodzie: linią biegnącą wzdłuż wschodniego stołu Małych Karpat, wschodniego stołu Białych Karpat: wschodniego stołu gór Jawornickich — wznosić obiekty wojskowe i w tych obiektach utrzymywać załogi w sile, którą będzie uważać za konieczne. Rząd słowacki spowoduje, by tereny potrzebne do tych obiektów, zostały oddane do dyspozycji armii niemieckiej.

Zwierzchnicze prawa wojskowe wykonuje w strefie opisanej w ustępie pierwszym Rzesza Niemiecka.

Art. 3. Rząd słowacki zorganizuje swe własne siły zbrojne w ścisłym porozumieniu z armią niemiecką.

Art. 4. Zgodnie z ustalonym stosunkiem opieki, rząd słowac-

ki prowadzić będzie swą politykę zagraniczną stale w ścisłym porozumieniu z rządem niemieckim.

Traktat ten wchodzi w życie natychmiast równocześnie z podpisaniem go i ważny jest na okres 25 lat.

Głową państwa będzie — jak oświadczył korespondentowi ATE — Premier Tiso, każdorazowy prezes rady ministrów. Słowacja zatem nie będzie posiadać prezydenta państwa.

Przypomnieć należy, że pod-

obny stan rzeczy istniał już w Estonii.

KŁAJPEDA. Kanclerz Hitler wygłosił we czwartek z balkonu teatru miejskiego w Kłajpedzie przemówienie, w którym pozdrowił ludność niemiecką, zamieszkałą na obszarach, przyłączonych do Rzeszy. Kanclerz podkreślił, że w uznaniu jego za sług odznaczył dr. Neumanna odznaką partyjną.

„Powstaje obecnie pomiędzy nami a Rzeszą niemiecką — oświadczył kanclerz — nowa

wspólnota, której nikt już nie zniszczy, albowiem taką składamy przysięgę”.

Kanclerz Hitler oświadczył, że pomimo, iż wie czego może się spodziewać od świata, nie zamierza temu światu wyrządzić krzywdy.

Przemówienie swe kanclerz Hitler zakończył okrzykiem na cześć narodu i Rzeszy.

Kanclerz Hitler opuścił wczoraj po południu o godz. 16-ej na pokładzie kontr-torpedowca „Leopard” port kłajpedzki.

Deklaracja Chamberlaina

LONDYN. Premier Chamberlain złożył wczoraj po południu w Izbie Gmin następujące oświadczenie:

„Rząd J. K. M. już raz wyjaśnił, że NIEDAWNE AKTY RZĄDU NIEMIECKIEGO WYSUNĘŁY NA PORZĄDEK DZIENNY KWESTIĘ, CZY RZĄD TEN NIE DAŻY W DRODZE KOLEJNYCH WYSIŁKÓW DO HEGEMONII EUROPEJSKIEJ, A BYĆ MOŻE NAWET DO JE SZCZĘ DALEJ IDĄCEGO PANOWANIA. Gdyby ta interpretacja zamiarów rządu niemieckiego miała się okazać prawdziwą, rząd J. K. M. byłby zmuszony oświadczyć, że PODOBNA AKCJA WYWOŁAŁABY SKUTECZNY OPÓR ANGLII I INNYCH PAŃSTW, KTÓRE CENIĄ SWĄ WOLNOŚĆ. TAK JAK TEGO RODZAJU PRÓBY WYWOŁAŁY PODOBNY OPÓR W PRZESZŁOŚCI.

Nie jesteśmy jeszcze w możności złożenia oświadczenia w sprawie konsultacji, która odbyła się z innymi rządami w związku z ostatnimi wydarzeniami. Pragnę jednak wyjaśnić, że RZĄD J. K. M. NIE CHCE STAWIĆ PRZESZKÓD UZASADNIONYM USIŁOWANIOM NIEMIEC, ZMIERZAJĄCYM DO ROZWOJU ICH HANDLU EKSPORTOWEGO. Przeciwnie, prowadziliśmy właśnie jak najbardziej PRZYJAZNE ROKOWANIA HANDLOWE, KTÓRE PRZYNOSIŁYBY KORZYŚĆ OBU KRAJOM, GDYBY NIE OSTATNIE WYDARZENIA. Wypadki te muszą przynajmniej na razie położyć kres rokowaniom.

RZĄD ANGIELSKI NIE DAŻY RÓWNIEŻ WCALE DO UTWORZENIA W EUROPIE 2-CH WROGICH WZAJEMNIE BŁOKÓW PAŃSTW O RÓŻNYCH USTROJACH WEWNĘTRZNYCH. (Dokończenie na str. 6-ej).

Francja i Anglia gotowe do walki

Trzeci dzień wizyty prem. Lebrun w Londynie

LONDYN. Największą niewątpliwie sensacją w programie przyjęcia prezydenta Lebrun była wizyta w parlamencie. O godz. 10 m. 55 prezydent i pani Lebrun udali się samochodem z pałacu Buckingham do gmachu parlamentu Westminster Hall. Prezydent został powitany przez lorda kanclerza.

Speaker Izby Gmin Fitzroy w przemówieniu swym podkreślił, że oba narody — angielski i francuski kroczą razem i pragną dalej iść drogą pokoju, lecz zarazem są gotowe walczyć

wspólnie w obronie ideałów sprawiedliwości, wolności i postępu.

Należy podkreślić, że po raz pierwszy od kilkuset lat szef obcego państwa jest oficjalnie podejmowany przez parlament.

W trzecim dniu wizyty prezydenta Republiki Francuskiej p. Lebrun z małżonką brytyjską parą królewską wydała na cześć gości śniadanie na zamku Windsor. W przyjęciu, na którym obecnych było około 30 osób poza rodziną królewską udział wzięli ministrowie Halifax i Bonnet.

Prezydent Lebrun opuści Londyn dziś o godzinie 9 m. 55.

Emanuel III

Łagodzi spór między Francją a Włochami

PARYŻ. W Paryżu przywieźto z optymizmem wygłoszoną w Rzymie przez króla Wiktora Emanuela III, podczas otwarcia nowej izby związków fabrycznych i korporacji, mowę, której umiarkowany ton jest poczytywany za zapowiedź, że niedzielne przemówienie Mussoliniego nie przyniesie zwrotu, który mógłby doprowadzić do zerwania pomiędzy Francją a Włochami.

Zwraca się uwagę, że król Wiktor — Emanuel III nie uczynił aluzji do rewindykacji włoskich, a ustęp poświęcony przyjaźni z Niemcami, zrównoważył życzliwymi zdaniem pod adresem Anglii.

Niektórzy sądzą, że środowa mowa króla Wiktora Emanuela potwierdza wyrażoną tu ostatnio opinię, że Włochy nie chcą same wystąpić z inicjatywą pojednawczą, byłyby jednak gotowe podobną inicjatywę rozważyć, gdyby wyszła ona z Paryża.

Dziennikarze interweniują u p. Premiera w związku z osadzeniem w Berezie Kartuskiej red. „Słowa” Cat — Mackiewicza

W związku z umieszczeniem red. Mackiewicza w Berezie udało się wczoraj do Premiera z interwencją delegacja Zw. Dziennikarzy. Interwencja ta zresztą jak i interwencja posłów gen. Żeligowskiego oraz Dudzińskiego nie odniosła żadnego skutku. Organizacja zawodowa nie za niechała jednakże dalszych starań.

Napad lotniczy na Warszawę

Pierwszy dzień pogotowia OPL w stolicy wypadł zadawalająco

Wczoraj rozpoczęły się w Warszawie ćwiczenia obrony przeciwlotniczej i gazowej połączone z urzędowym ogłoszeniem pogotowia lotniczego i gazowego na terenie całego miasta. Zawiadomiona plakatami o rozpoczęciu ćwiczeń ludność Warszawy, już od godzin porannych oczekiwała okazji do przeżywania emocjonujących godzin pozorowanych nalołów nieprzypadli-

skich i próby obrony przed gazami.

Pierwszy jednak alarm nastąpił dopiero po południu o godzinie 17-ej min. 15.

(Dokończenie na stronie 6-ej).

Czytajcie „NOWEGO SPORTOWCA“

50.000 Zł na Nr. 151314

15.000 Zł na Nr. 151320

10.000 Zł na Nr. 138723

padło już w dotychczasowym cięgnienu II. klasy na losy zakupione w niezmiennie szczęśliwej Kolekturze

„NADZIEJA“

Warszawa — Lwów

Nadzieja nigdy nie zawodzi!

PEŁNA TABELA LOTERII

Druga klasa — 2-gi dzień cięgnięcia

I i II cięgnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana zł. 10.000 pada na nr. 19899

Zł. 50.000 na nr. 151314

Zł. 15.000 na nr. 111699

Zł. 10.000 na nr. 61231

Zł. 5.000 na nr. 16039 27643

Zł. 2.000 na nr. 12232

Zł. 1.000 na nr. 23343 51178 68715 118836

Zł. 500 na nr. 11279 22504 31718 69717 70324

82152 105593 108732 112295 118817 124531 130640

134901 135969 148789

Zł. 250 na nr. 2227 4804 10109 16419 33313

35339 35967 37672 39285 68567 74813 100226 100737

100853 109281 110617 113508 115476 121683 123508

126820 129683 130197 137655 137754 1416788

143840 145018 146469 148499 148885 153464 161039

Wygrane po zł 125

395 515 900 1049 141 420 631 826 2082

285 427 46 895 3272 533 994 4294 319 570

768 5062 370 613 6624 7525 34 8971

10086 197 570 700 35 53 11066 311 616

715 938 12257 341 60 13194 434 624 59 76

790 14830 97 15718 16646 17888 18209 49

19073 847

20200 895 21200 856 23439 897 24235 380

412 25272 445 52 99 26521 27520 28086 149

221 929 45 29781

30205 386 464 511 14 6 94 688 752 31986

32735 53 965 33096 490 35134 36077 135 95

260 710 37744 89 305 23 576

38344 584 39216

40362 405 30 41153 733 915 42495 43587

543 86 44114 850 45786 46194 521 849 47941

43377 458

50137 321 328 894 51422 822 53380 956 54110

494 583 677 55431 556 56155 94 57195 762

177 58121 341 676 984 59934

60006 257 785 62260 319 63546 913 64183

267 412 607 65005 676 66129 560 950 67070

228 692 779 871 68672 962

70365 538 71167 707 88 505 57 967 72053 300

631 842 96 73502 824 28 74028 42 200 75037

69 189 280

76073 290 77070 342 57 824 78037 208 79357

747

80048 321 747 8300 81123 647 883 82132

370 606 26 78 83300 484 84023 53 153 451

566 692 728 85023 883 86114 202 642 87171

911 89044 182 478 82 544

90092 183 319 91852 92420 696 93201 15 422

978 90 94706 95145 851 597 625 860 96209

793 9810 306 59 767 84 99559 727 807

100034 90 167 101038 394 102959 103314

509 652 104549 793 826 105074 320 424 517

106660 349 81 923 107400 833 63 108402

109441 72 786

110311 111578 112157 576 113078 89 102

849

114371 91 436 601 115069 116088 869

81 117172 583 656 118062 322 119036 212

417 708 985

120009 11 900 25 121328 616 80 83 731

69 92 122115 494 124124 312 408 573 756

950 54 126605 127621 384 487 784 128829

986 129322 599

130874 131162 252 132032 185 133031

559 505 17 134374 565 135342 511 136004

313 80 943 49 137500 690 821 138155 643

139052 117 201

141126 66 743 142572 143281 636 857

144106 210 713 812 145014 109 479 554

584 146249 147483 799 148483 765 149127

332

150253 927 151267 73

152058 264 535 755 892 95 153771 154062 348 56

155147 338 664 728 982 156559 157089 995 158168

209 29 307 500 642 159291 474 76 98 903 86

160004 39 897 161107 478 162378 163263

844 92 960 164496

Wygrane po zł 62.50

189 92 275 539 601 930 1114 350 836

2650 856 3228 309 574 627 759 984 113 68

86 674 764 5013 97 194 232 85 497 648

6175 573 691 812 7281 372 502 8080 263

426 628 9290 377 738 815 928 52

10067 574 11099 127 318 526 611 898

12622 56 701 13044 154 457 956 659 14168

436 99 620 52 15042 75 669 843 58 993

16089 126 374 640 712 17688 876 18134 229

451 65 702 15041 680 832 979

20171 84 856 21245 374 484 659 65 835

913 36 22306 657 67 928 23403 960 24076

1262 798 864 944 92 25199 674 82 977 26269

678 780 923 27005 60 319 403 28003 31 46

12306 552 782 29221 493 584 618 857

30133 222 896 31635 924 32357 451 543

965 33167 474 84 760 882 950 34273 758

35088 739 900 5 68 36158 242 360 77 562

37493 4 683 871

38174 316 26 39002 117 25 585

40001 106 216 400 510 661 41161 225 460

510 727 55 640 969 42605 70 732 73 43399

470 786 44473 653 45079 80 451 556 46053

III cięgnięcie

Wygrane po zł 125

269 324 412 651 722 47033 132 252 817

923 48088 163 342 523 642 80 820 49271

475 89 522 710

50104 294 533 828 51328 93 655 732 85

991 52319 76 539 975 53412 96 54274 55095

127 343 816 929 54 56005 90 348 446 735

935 57313 455 827 58005 727 880 82 59005

25 244 592 864 927 82

60058 346 63 707 90 61822 62043 328 97

487 932 63024 60 182 90 264 659 64051

404 753 951 65120 33 345 514 694 918

66090 183 452 767 950 54 67572 68079 629

718 850 75

70116 57 459 655 71344 72039 182 210

755 939 73298 460 23 735 970 76 88

715 75288 392 506 23 735 970 76 88

76011 440 46 684 896 77453 758 78133 223

329 99 506 800 79086 152 99 470 999

80173 923 81275 572 952 83603 12 779

947 84196 122 912 85002 208 515 631 755

927 86051 362 331 400 905 87012 458 88065

485 669 899 89127 314 784 877

90666 91008 141 52 683 895 92223 75 390 417

704 63 91801 353 583 724 94108 25 301 37 69

467 619 46 58 785 9393 452 60003 334 651 77

870 991 94 97273 342 492 941 98101 11 200 440

628 30 98 864 925 99238 46 416 505 928

100051 186 434 49 531 616 720 83 101256

84 446 102178 262 335 757 103393 464 657

104530 832 105136 464 925 106346 553 622

66 107071 137 429 713 61 108450 952

109020 690 843

110100 72 499 111129 315 932 112026

365 113812 43

114314 718 859 115050 202 380 499 679 738

116153 80 290 432 826 67 956 117295 319

68 645 78 84 743 118269 372 586 119068

213 75 87 449 514 696 718 120171 462

544 613 866 77 121007 208 515 631 755

941 122211 123001 147 838 95 124205 10

414 510 955 125055 71 399 799 126607 10

899 127075 389 529 736 128073 169 302

129145 273 639

130540 84 132107 46 227 341 629 42

133032 53 63 457 562 909 134036 46 97

777 895 914 69 91 135048 233 308 434 539

47 659 868 136526 606 16 19 39 137031 55

777 442 908 138401 739 139028 312 514

140137 44 924 35 494 98 141210 416 793

142075 843 92 918 143148 490 144010 108

20 145109 114 592 682 146249 85 147098

803 148300 474 930 149015 224 422 625

150227 570 695 943 151384 741 984

152034 151 617 988 977 153541 154085 135 51 626

784 155486 433 156201 477 157055 200 20 31 158323

55 489 778 802 76 848 158338 803 83 9051

160227 443 51 712 161105 671 793 895 985

162535 645 163047 612 32 164059 728 59

836

III cięgnięcie

Wygrane po zł 125

14 15 341 1200 2090 445 5322 944 418

210 77 787 5044 117 335 619 806 93 905

6058 648 797 7294 330 98 582 720 856

Wesoły Kacik

W tramwaju

Alarm lotniczy zaskoczył mnie w tramwaju. Razem ze wszystkimi pasażerami wysiadłem i skryłem się w najbliższej bramie. Po odwołaniu alarmu wróciliśmy wszyscy do tego samego wagonu.

Przybył tylko jeden nowy pasażer. Chociaż nie widać było na nim niebieskiej kartki oznaczającej zagazowanego, nie ulegało żadnej wątpliwości, że jest mocno „zagazowany”.

Słabo trzymał się na nogach, oczy miał mgliste i nos czerwony. Leciądo od niego wódką.

— Czy pan ma bilet? — spytał go konduktor.

— Mam.

— U mnie kupiony?

— Nie...

— No to musi pan wykupić nowy. Ważne są tylko bilety kupione w tym wagonie.

„Zagazowany” jegomość spojrział mętnie na konduktora, jakby nie rozumiejąc o co chodzi.

— Proszę za bilet! — powtórzył niecierpliwie konduktor.

„Zagazowany” zwrócił ramionami, wyjął 50 groszy, a gdy konduktor wydał mu resztę, popatrzył na nią z zastanowieniem i oświadczył:

— Złe mnie pan reszty wydałeś! Konduktor zaniepokoił się i sprawdził jeszcze raz.

— Jak to źle? Dałem 30 groszy!

— A ja mówię, że źle!

Konduktor machnął ręką i wyszedł na pomost.

Siedzący obok pijanego pasażera kędzierzawy brunet w długiej jesionce, przysunął się do niego i powiedział:

— Dlaczego pan uważa, że źle? — spytał zaintrygowany.

— Pan dał 50 groszy i dostał resztę 30. To jest w porządku.

— A ja mówię, że źle!

— Panu się zdaje, ponieważ pan jest „pod gazem”.

— Owszem, jestem „pod gazem”, ale się skrzywdzić nie dam! Złe reszty dostałem! Granda!

— Jaka granda! — perswadował kędzierzawy brunet — 50 mniej 20, to jest 30!

Wstawiony jegomość gniewnie zmarszczył czoło.

— Jak pan mówisz? Mniej 20? A dlaczego mniej, kiedy powinno być więcej! Nie potrafię pracować, żeby mieć mniej. Ciężej pracuję!

— Ale ja tylko mówię o tej reszcie. — Tłumaczył się kędzierzawy brunet — Z pięćdziesięciu jak zdejme dwadzieścia...

„Zagazowany” zgrzytnął zębami.

— Zdejme?! Komu draniu zdejmiesz? Mnie?! Bo tryknieję jestem, to myślisz, że się dam okraść?! Ja ci łobuzie dam zdjąć!

— Co pan?! — zerwał się przerażony brunet — Ja tylko liczę...

— Liczysz?! Na co liczysz?! Ze się zdrzemnę, a ty mnie będziesz zdejmiesz?! Ja ci zęby draniu policzę!

Złapał oszołomionego bruneta za kłapy jesionki i zaczął nim trząść wściekle.

Zatrzymano tramwaj, zjawił się policjant. Wysłuchawszy o co chodzi, zwrócił się do pijanego:

— Dlaczego pan twierdzi, że dostał za mało reszty?

— Bo dałem 50, a oddał mi tylko 30.

— Przecież bilet kosztuje 20!

Pijany czknął i chwiejnym ruchem sięgnął do kieszeni.

20 eksplozji w nocy w dzielnicy londyńskiej w Woolwich

LONDYN. W dzielnicy londyńskiej Woolwich, gdzie znajdują się słynny arsenał oraz szkoła wojskowa, wydarzyło się ubiegłej nocy pomiędzy godziną 1.30 a 2-gą, 20 następnych po sobie w krótkich odstępach czasu eksplozji. Policja została zaalarmowana w całej dzielnicy. Ludność dzielnicy, zbudzona gwałtownymi detonacjami w popłochu opuszczała swe domy.

Wydany w nocy komunikat ministerstwa wojny stwierdza, że eksplozje nie były wynikiem sabotażu, lecz zostały spowodowane przez pęknięcie zbiornika

gazów w jednym z magazynów.

Wybory powszechne w Anglii przewidywane są w jesieni b. r.

LONDYN. W angielskich kołach politycznych rozważana jest sprawa terminu najbliższych wyborów powszechnych. Przeważa zdanie, że wybory odbędą się latem, lub w jesieni bieżącego roku.

Premier Neville Chamberlain

wystosował do komitetu wykonawczego stronnictwa konserwatywnego list, w którym wskazuje, że najbliższe wybory do Izby Gmin będą miały niezwykłe doniosłe znaczenie, że może jedno z największych w historii parlamentarzystwa angielskiego.

List premiera będzie rozpatrzony w przyszłym tygodniu przez radę naczelną stronnictwa konserwatywnego.

Rada poweźmie decyzję w sprawie przygotowań do wyborów.

Gwałtowne ataki Chińczyków na pozycje japońskie - Sytuacja na północnym froncie

SZANGHAJ. Komunikat chiński donosi, że na wschód od Hankou Japończycy znowu usiłowali sforsować przeprawę

przez rzekę Han. Główne siły japońskie, ponosząc znaczne straty od ognia chińskiego, wkrótce zaniechały swego zamiaru. Tylko drobne grupy przeprawiły się w okolicy Tse-kandze, lecz zostały zaatakowane i doszczętnie zniszczone przez oddziały chińskie.

Ostatnie wiadomości z centralnego frontu wykazują, że Japończycy postanowili przeprowadzić natarcie, wcale nie licząc się ze stratami. W prowincji Ksiangsi ogromnie zaciekle walki trwają pod miastem Nangan. Japończykom udało się przeprawić przez rzekę Siucha dzięki miejscowemu użyciu artylerii. W prowincji Dzekiang japoński

desant wylądował pod Szat-sin. Chińczycy czynią wielkie wysiłki, aby zniszczyć ten desant i ponawiają raz po raz ataki na pozycje japońskie.

SZANGHAJ. Komunikat chiński podaje, że walki w prowincji Szentung na wybrzeżu morskim, w okolicy portu Wai

Hai Wei dotychczas. W prowincji Siuinan do Chińczyków dołączył się liczny oddział mongolski, sformowany swego czasu przez Japończyków.

Oddział ten zbuntował się jeszcze w styczniu r. ub. od tego czasu prowadził walki partyzanckie na tyłach.

RADIO

WARSZAWA I. (Raszyn). SOBOTA, DN. 25. III. 1939 R. 6.30 „Kiedy ranne”. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Płyty. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Płyty. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 — 11.00 Przerwa. 11.00 „Śpiewajmy piosenki” — audycja. 11.25 Płyty. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Audycja południowa. 13.00 — 15.00 Przerwa. 15.00 Audycja dla dzieci. 15.30 Muzyka obiadowa. 16.00 Dziennik południowy. 16.08 Wiadomości gospodarcze. 16.20 Kronika literacka. 16.35 Sonata skrzypcowe. 17.10 Kleszonkowa latarka elektryczna — pogawędka. 17.30 Koncert muzyki religijnej. 18.00 Audycja dla wsi. 18.30 Audycja dla Polaków za granicą. 19.10 — 19.15 Przerwa. 19.15 „Popularny weekend” — koncert. 20.35 Audycja informacyjna. 21.07 Orkiestra Rozgłośni Poznańskiej. 22.55 Przegląd prasy. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.05 Wiadomości z Polski. 23.15 — 23.55 Płyty.

WARSZAWA II. (Mokotów). 14.00 Utwory fortepianowe. 15.00 Wiadomości sportowe. 15.05 Pare informacji. 15.10 Koncert solistów. 15.45 Życie kulturalne stolicy. 15.55 Program na jutro. 16.00 Płyty. 16.4 Muzyka lekka i taneczna. 18.30 Recital altówkowy. 19.00 — 21.05 Przerwa. 21.05 Płyty. 22.10 — 23.10 Fortepian, skrzypce i wiolonczela. 23.10 Płyty.

DZIS DNIA 25. III. 1939 R.

17.20 Koncert muzyki religijnej
18.30 Audycja dla Polaków za granicą.
19.15 Popularny koncert z Brukseli.
21.30 Śpiewa Mieczysław Fogg.
22.20 Godzina niespodzianek.

TAJEMNICA PIĘKNEJ PANI

TIBETIN SIX-SIX
STO KWIATÓW
LE RAYON
TIEN-SHAN

wody kwiatowe
CHERYS

— A poco mi bilet, kiedy ja mam kwartalny!

I rzeczywiście okazał kwartalny bilet.

— Dlaczego pan od razu nie pokazał?

— Bo... bo... konduktor powiedział, że ważne są tylko bilety kupione u niego!.. A ja kwartalny kupiłem u dyrekcyj.

Napoleon Sądek

Na pokładzie krążownika „Deutschland”

Kanc. Hitler podpisał dekret o wcieleniu Kłajpedy do Niemiec

BERLIN. Kanclerz Hitler podpisał w drodze ze Swinoujścia do Kłajpedy na pokładzie krążownika pancernego „Deutschland” dekret o wcieleniu Kłajpedy do Rzeszy niemieckiej. Dekret ten ukazał się w dzienniku ustaw Rzeszy i nosi datę 23 marca. Dekret reguluje wszystkie sprawy prawne — związane z inkorporacją Kłajpedy do Niemiec.

Okręg kłajpedzki staje się częścią Prus i jest włączony do prowincji Prus Wschodnich. Z dniem 1 maja 1939 roku na terenie okręgu kłajpedzkiego

będą obowiązywały wszystkie ustawy pruskie oraz kodeks cywilny i karny.

Komisarzem dla spraw, związanych z przyłączeniem Kłajpedy, został mianowany nadprezydent prowincji Prus Wschodnich dr. Koch, a jego zastępcą przywódca Niemców kłajpedzkich, dr. Neumann.

Na mocy dekretu wszyscy obywatele kłajpedzcy, którzy swego czasu stracili obywatelstwo Rzeszy w wyniku wcielenia Kłajpedy do Litwy, odzyskują obywatelstwo niemieckie automatycznie, o ile w dniu

22 marca 1939 r. posiadali stałe miejsce zamieszkania w okręgu kłajpedzkim lub też na terytorium Rzeszy.

Ciernisz
NA WATROBE
ŻOŁĄDEK, KISZKI
NERWÓW I PECHENY

pij sok
ŚWIĘTOJANSKIEGO ZIELA
MAŁA STRA GOBIECĄ
SKŁAD GŁÓWNY!
WARSZAWA, MŁOCWA 10
Sprzedawca apteki

Odrzucenie skargi apelacyjnej współuczestniczki uprowadzenia gen. Millera -- Plewickiej

PARYŻ. Paryski Sąd Apelacyjny odrzucił we czwartek skargę odwoławczą żony gen. Skoblina — Plewickiej przeciwko wyrokowi sądu niższej instancji. Jak wiadomo, Plewicka została skazana w dniu 14 grudnia ub. roku za współudział w

uprowadzeniu z Paryża przez agentów sowieckich — prezesa związku byłych wojskowych rosyjskich, gen. Millera na 20 lat ciężkich robót oraz zakaz przebywania we Francji w ciągu 10 lat po odciernieniu kary.

Adwokaci Plewickiej zaskarżyli wyrok, opierając się na fakcie, że przysięgli przed badaniem wyroku wyrażali na sali sądowej opinie co do winy oskarżonej oraz mówili jak będą głosować.

Wojna domowa w Hiszpanii ma być wkrótce zlikwidowana?

BURGOS. Z Madrytu donoszą, że na ostatnim posiedzeniu rady obrony narodowej w Madrycie zapadły ważne decyzje, które mogą przyczynić się do szybkiego zakończenia wojny domowej. W myśl tych informacji, najwybitniejsi politycy republikańscy opuszczają Madryt. Wśród ludności daje się zauważyć nastroj zniechęcenia i rozczarowania. Krążą pogłoski, że rząd madrycki zwrócił się o pośrednictwo innych państw w

sprawie zawarcia pokoju.

Przemówienie, wygłoszone ubiegłej nocy przez przedstawiciela junty przed mikrofonem radiostacji madryckiej, zdaje się wskazywać, że rada obrony narodowej istotnie pragnie zawarcia szybkiego pokoju. Również prasa madrycka wskazuje na konieczność nawiązania rokowań pokojowych z rządem gen. Franco.

Koła narodowe zachowują daleko idącą rezerwę w sprawie

ewentualnych rokowań z juntą madrycką. Krążą jednak pogłoski, że pertraktacje wstępne w sprawie kapitulacji posunęły się znacznie naprzód.

W najbliższym czasie należy oczekiwać ważnych decyzji.

POMOC PRAWNA
Koncesjonowane Biuro Podatku
Chmielna 41-4
Informacje bezpłatnie

Jerzy Morten

TAJEMNICA BALU MASKOWEGO

Powieść ze współczesnego życia wielkomiejskiego

Bronka spotkała się z Gustą w cukierni i wręczyła pięć tysięcy złotych. Gusta oświadczyła jej, że Helena Jarocka zostanie wysłana do Buenos Aires i umieszczona w domu publicznym, skąd nie ma powrotu.

Bronka była rozpromieniona. Ogarnęła ją niewymowna radość. Nie miała wyrzutów sumienia. Nie zastanowiła się wcale nad swoim dotychczasowym zbrodniczym i nikczemnym postępowaniem. Jedno było tylko dla niej ważne: Helena już nigdy nie wróci do Romana!

A w końcu Roman wprowadzi ją do swego domu i ona zajmie miejsce Heleny.

— Ale jak wywieziecie ją? — zapytała cicho Gusta.

— Nie ma takiej rzeczy na świecie, której by nie można było zrobić, gdy się ma pieniądze... Zapewniam panią, że za sześć miesięcy żona dyrektora Jarockiego będzie już przyjmowała „gości” w pensjonacie w Buenos Aires...

Gusta zmrugała oczy i cyniczny uśmiech wykwilił na jej wargach.

— A czy nie możecie przy tym wpaść?...

— Jeśli tylko ma się w swoim posiadaniu szeleszczące banknoty, to nie ma czego się bać... — oświadczyła Gusta z uśmiechem.

Bronka wyjęła z torebki pięć tysięcy złotych i podała je Guście pod stolikiem, aby siedzący przy sąsiednich stolikach goście niczego nie zauważyli.

Gusta spojrzała na dziesięć banknotów pięćsetzłotowych i rzekła:

— Jak widzę, zostały dopiero co wyjęte z banku... Są także świeże, jak gdyby dopiero wyszły spod prasy...

— A więc, będzie przewieziona przez granicę? Sądzę, że będzie to najtrudniejsza część zadania, nieprawdaż? — zapytała Bronka.

— Proszę już o to się nie kłopotać. Proszę zrozumieć, że jesteśmy niemniej od pani zainteresowani w tym, aby to się udało... Opracowaliśmy dokładny plan... Wszystko jest tak obmyślane, że o niepowodzeniu nie może być mowy... Sądję, że za tydzień będzie już na pełnym morzu...

— Ciekawi mnie, jak to przeprowadzicie?

— Lepiej o takich rzeczach nie mówić... Wiem,

że pani by nas nie zdradziła, bo by wówczas zdradziła i siebie, ale... Lepiej jednak zawsze trzymać język za zębami, jeśli w grę wchodzi tak niebezpieczne przedsięwzięcie... Gdy będzie ona już w Argentynie, opowiem pani dokładnie, w jaki sposób ją wywieźliśmy z kraju. Musimy się teraz pożegnać. Bardzo mi się śpieszy, moi ludzie czekają na pieniądze... Pierwsza opuściła cukiernię Gusta. Po chwili wyszła na ulicę również i Bronka.

W SZPONACH PRZESTĘPCÓW

Gdy Helena przypomniła sobie o liście, jaki pod przymusem napisała do Romana, zdała sobie sprawę ze straszliwej sieci, w jaką wpłatał ją los.

Pomyślała sobie, że gdyby nie poszła na bal maskowy, a otwarcie pomówiła z Romanem o anonimowym liście, jaki otrzymała, z pewnością nie doszłoby do tego wszystkiego.

Leżąc na kanapie, zamkniętym w pokoiku, Helena badała łańcuch wydarzeń od tej nieszczęsnej chwili, gdy postanieniec przyniósł jej anonimowy list.

Wiele rzeczy nie mogła jeszcze zrozumieć. Nie mogła na przykład pojąć, dlaczego ten łotr zmusił ją do napisania podobnego listu do Romana? Co zamierzał przez to uzyskać? Czy chciał w ten sposób dostarczyć jej mężowi dokumentu, z którego by wynikało, że ona jego zdradza, aby Roman bez przeszkód mógł się ożenić ze swoją kochanką?...

Ale zaraz doszła do wniosku, że chyba Roman był najpodlejszy, to przecież nigdy by się nie zgodził na to, aby wydać ją na pastwę tych łotrów, którzy zmusili ją w tak nieludzki sposób do napisania listu...

Gdy Helena wróciła po omdleniu do przytomności i przypomniła sobie, co napisała w tym liście, ogarnęła ją tak przeogromna rozpacz, że gryzła sobie paznokcie do krwi i wyrwała włosy.

Dlaczego to uczyniła? Dlaczego to uczyniła? Powinna była raczej zginać w kłębach gorącej pary, a niżeli napisać ten list. Miała wrażenie, że postrada zmysły.

Ale nie ma takiego cierpienia, którego by człowiek nie mógł znieść. Helena nie postradała też zmysłów. Również i tak gorąco oczekiwana śmierć nie na-

stępowała. Powoli przyzwyczajała się do ciężkiej sytuacji, w jakiej się znajdowała.

Z początku bardzo mało jadła, ale z czasem dostała apetytu, który stawał się coraz większy.

Pewnego dnia tęga, niska kobieta, która przynosiła Helenie jedzenie, wniosła jej pełen talerz smacznie przyrządzonej zupy. Helena w ciągu kilku chwil opróżniła talerz, a następnie z niemniejszym apetytem zjadła mięso i kompot. Jedzenia jej obecnie nie skapiono, jak gdyby chciano, aby wyglądała możliwie najlepiej...

W kilka godzin, po zjedzeniu posiłku, Helena odczuła, że jakaś dziwna zmiana zachodzi w jej organizmie. Nogi jej ciążyły jak nalane ołowiem, ręce ciężko opadły, głowa była tak lekka, jak gdyby była zupełnie wydrażona, jak gdyby z czaszki usunięto mózg.

Helena chciała się zastanowić nad tym, co się z nią dzieje. Nie mogła jednak skupić myśli. Po raz pierwszy w życiu przeżywała podobne uczucie. W umyśle zaczęło jej się mącić. Chwilami była przy pełni świadomości, a chwilami nie... Miała wrażenie, że myśli jej skrzepły, że zatrzymały się...

Nie była zdolna nawet myśleć o tym, co się z nią dzieje. Siedziała nieruchomo i patrzyła przed siebie, utkwivszy szklisty wzrok w jeden punkt.

Nie czuła teraz nic, nie pamiętała, co się z nią działo poprzednio, zapomniiała, że ma męża i dziecko. Nie mogła już odróżnić przeszłości od teraźniejszości. Wszystko się zbiło w jedną masę.

Drzwi otworzyły się. Helena nie spojrzała nawet w stronę drzwi. Wzrok jej jeszcze ciągle był utkwiony w jeden punkt na przeciwległej ścianie.

Do pokoju weszli dwaj mężczyźni: Kubiak i Rywał. Zaraz za nimi wtoczyła się tęga, niska kobieta.

Kobieta zaczęła ją ubierać. Helena nie stawiała oporu, wywierała wrażenie manekinu. Gdy ją postawiono, stała nieruchoma i sztywna.

Kobieta musiała podnieść Helenie ramię, aby wsunąć jej rękę do rękawa.

Kubiak i Rywał uśmiechali się z zadowolenia:

— Pierwszorzędnie! Dzieciół doskonale to zrobił!

— Ale pomyśl z wysłaniem ją bagażem musiał porzucić... To by się napewno nie udało... Jak się nazywa ten środek chemiczny?

— Skopolamina...

— Jak? Spolokomina? Można zęby połamać przy wymawianiu tego słowa...

— Natomiast możesz się przekonać, jak to wspa-

niale działa... Helena tymczasem była już ubrana. Nosila wspańnięte futro i kapelusz z woalką. Spod woalki widziało się ciemne okulary, które nałożyła jej tęga kobieta.

Helena pozwalała z sobą wszystko robić, jak gdyby się znajdowała pod działaniem narkozy, pomimo że miała otwarte oczy i była przytomna...

(Dalszy ciąg jutro)

NYGMUNT CZARSKI

ZA GRZECH NIE POPEŁNIONY

Powieść współczesna, osnuta na prawdziwych wydarzeniach

Nieznamy wyszedł z fabryki chwiejnym krokiem, jakby przytłoczony ciężarem ogromnego zmartwienia. Zrobił kilka kroków po ulicy, ale nie miał siły iść dalej. Oparł się o mur. Twarz jego była skrzywiona grymasem okrutnego bólu. Można było wyчитать z niej jakieś okropne rozczarowanie. Serce biło mu, jak młotem. Nie mógł ustać na nogach.

— On—szepnął sam do siebie—tak, tak... to był on... Hm, nigdy bym się nie bał tak głupio policji, gdy by nie mój nierozumny lęk i przesadny wstyd, mógłbym go zaboczyć, mógłbym z nim pomówić jeszcze przed dwoma tygodniami... I byłibyśmy już na zawsze razem. Niestety, teraz już za późno, już przepadło. Wyjechał nie wiadomo dokąd. Och, Piotrusiu... Piotrusiu, synu mój jedyny...

Te ostatnie słowa wyszeptał słabnącym głosem, po czym rozplakał się rzewnie.

Stopniowo jednak jakoś usiłował opanować swój ból, otarł oczy, po czym ruszył przed siebie, myśląc rozpaczliwie:

— Co począć teraz? O, gdybym miał dość pieniędzy, by udać się na wieś, podążyłbym z pewnością do niej, do mojej matki... Może wie, co się stało z Genią, którą nadal kocham nad życie. Nie ma innej rady, jak zabrać się do pracy, byle jakiej i usiłować oszczędzić sobie tyle, aby mieć na bilet na wieś, gdybym miał choć miesiącami żyć o chlebie i wodzie.

Idąc długo, długo, doszedł wreszcie do Warszawy. Był to, jak już wszyscy się chyba domyśliliśmy, Jan Charecki, rzekomy samobójca, wyciągnięty z Wisły i niedalek, jak ubiegłego dnia... pochowany w grobie rodzinnym na wsi.

Jak się to wszystko stało? Pamiętamy że choć wyłowili z Wisły Mariana Donieckiego, to jednak nie zdołali go ocalić od śmierci. Postanowił więc stać się nim.

Pomimo najenergiczniejszych i celowych, a umiejętnych wysiłków Marian gasł mu w oczach i wreszcie wydał ostatnie tchnienie. Został sam na sam z trupem.

— Co z nim począć? — myślał sobie Jan Charecki, zrozpaczony i zakłopotany.

Nagle podniósł głowę, jakby powziął pewien plan zdecydowany. Choć to był plan, wielce niesamowity, a jednak opanował mu mózg całkowicie.

Po krótkiej walce wewnętrznej, pomimo odczuwanej odrazy, nieszczęsny zbiegły więzień postanowił urzeczywistnić swój plan. Podniósł nieostygłe jeszcze zwłoki Donieckiego i usiłował go rozebrać.

Zdjął z niego skórzaną kurtkę i włożył na siebie. Wziął też jego czapkę. Następnie ubrał trupa w swoją odzież.

Wreszcie przeszukał kieszenie topielca, wyjął z nich klucze i portmonetkę, w której znalazł dwanaście złotych... A teraz dopiero rzecz najważniejsza...

W kieszeni wewnętrznej kurtki skórzanej Mariana Donieckiego znalazł Jan Charecki blaszany futealik ze wszystkimi dokumentami i dowodami osobistymi. Była tam też książeczka wojskowa, ostatnie kontrakty teatralne i nawet jakieś lisy od wielbicieli jego kunsztu aktorskiego z dawnych lat.

Przywłaszczył sobie wszystko, po czym udał się do baraku i tam przy młym świetle czerwonej laski nakreślił na kartce słowa, w których sam siebie oskarżał o samobójstwo.

Papierek ten włożył do furaliku, przywiązany sznurkiem do szyi Donieckiego.

Następnie napełnił worek cegłami, przywiązał go do zwłok Donieckiego cienkim sznurkiem, by nie trzymał się długo, po czym zsunął ciało Donieckiego do Wisły.

Gdy tego dokonał, zimny pot perlił mu się na czole, ręce mu się trzęsły.

— Ocalony... jestem ocalony — szepnął spoglądając dokoła błędnym wzrokiem — bo od tej chwili jestem Marianem Donieckim.

Przez trzy, cztery noce zachowywał jeszcze swe stanowisko dozorcę nocnego cegiel. Wreszcie postanowił zmienić zawód.

Gdy go zapytano, dlaczego odchodzi, odrzekł wymijająco, że mu tęskno za wsią.

Zabrał się do szukania pracy. Jakoś szczęście mu dopisywało. Zupenie, zresztą, przypadkowo przypłynął do fabryki papieru na pomocnika buchaltera. Nie zamierzał właściwie, długo przebywać na tej posadzie, chciał bowiem kilka razy zmienić miejsce pobytu, by ostatecznie zatrzeć ślady za sobą.

Gdy po dziesięciu dniach przeczytał w gazetach o swoim samobójstwie, stwierdził z zadowoleniem, że jego ponury podstęp udał mu się całkowicie. Komedia żałoby, odegrana najpierw w kostnicy była powtórzona trzy dni później w kościełku wiejskim i na przylegającym do niego cmentarzu. Jan Charecki został pochowany raz na zawsze. Doskonale...

Wreszcie pozbawiony wszelkich obaw, pseudo Doniecki postanowił odnaleźć swego syna. Nie był tego pewien, ale wydawało mu się, że był nim właśnie młodzieniec, który go podejmował w knajpce żyrdowskiej.

Gdy dotarł do fabryki żyrdowskiej, przekonał się, że jego przecucie ojcowskie go nie myliło, ale że doznał gorzkiego rozczarowania.

Nie było tam już syna. Wyjechał. Nie wiadomo, dokąd. Co robić?

Był tym wszystkim wstrząśnięty i zgnębiony. Wszystkie jego nadzieje na to, że jednak wkrótce znów ujrzy syna, runęły, jak domek z kart. Już — już był tak blisko szczęścia odnalezienia syna, a tu wszystko znów na nic... przepadło...

A jednak nietrudno się było domyśleć, dlaczego Piotr Charecki postanowił uciec, uciec jak najdalej, zrywając raptownie z wszystkim i z wszystkimi...

Gdy otrzymał tak okrutny list, pisany jak mu się wydawało, przez Wiochnę, w którym rzekomo przysznawiała się cynicznie swym opiekunom do swych zamiarów i wyrażała radość, że dzięki swej urodzie zdołała sobie stworzyć byt, równie wspańnięty, jak hańbiący — biedny Piotruś nie wytrzymał ciosu.

(Dalszy ciąg jutro)

Kalendarz dnia

SOBOTA

25
Marca

Zwiastowanie N.
P. Marii.
Jutro: Olimpia p.
Słońca wsch. 5.54
zach. 18.20.
Księż. wsch. 7.47
zach. 23.37.

KRONIKA HISTORYCZNA:
1831. Wybuch powstania na Litwie i
Zmudzi.
1837. Skasowanie kościoła grecko-
katolickiego na Litwie przez Miko-
łaja I.

PRZYSŁOWIA:

Na Zwiastowanie, gdy jaskółka się
okazuje
Bliska wiosnę już zwiastuje.
Kto sieje groch w marcu,
Gotuje go w garncu,
A kto w maju, ten gotuje w jajcu.

NIECZUŁY NA
WSTRZĄSY
UDERZENIA

CYMA

Układ handlowy
rumuńsko-niemiecki

BUKARESZT. W dniu wczorajszym podpisany został protokół wykonawczy do układu handlowego rumuńsko-niemieckiego. Ze strony rumuńskiej podpisali protokół minister spraw zagr. Gafencu i minister gospodarstwa Bujoi, ze strony niemieckiej w Bukareszcie Fabrius i przewodniczący delegacji niemieckiej, dyrektor Wohltat. Treść tego układu, ogłoszonego w Bukareszcie o godz. 21-ej, obejmuje 5 artykułów.

DINOL — DONT

rzeczywiście
najlepsza PASTA do

ZEBÓW

Na małej wokandzie...

Wybryk natury
czyli: „Magiczny kurnik”

(A. E.) Pani Ruchla Maczek, wysoka, tęga wdowa, kupiła sobie kurnik nośną. Wsadziła ją do kurnika i położyła się spać w błogim nastroju.

Gdy tylko pani Ruchla zasnęła, do kurnika podkraśli się dzie sięcioletni Samek Grajman, którego pani Ruchla dzień przed tym wytlukła i przez zemstę wyciągnęła jajko, kładąc na jego miejsce — kartofel.

Trudno opisać zdumienie i rozpacz pani Ruchli, gdy przekonała się nazajutrz, że kura zniosła kartofel. A że historia ta powtórzała się codziennie, więc pani Ruchla stanęła pewnego razu na dworze przed swym mieszkaniem, i poczęła głośno biadać.

Zeszli się sąsiedzi.

— Co się stało, pani Ruchlo?
— Nieszcześnie się stało! Kupiłam kure, to mi nie znosi jajek, tylko kartofle!

— Nie może być! Kartofle!?

— Kartofle!

Sąsiedzi pokiwali głowami.

— No to niech będą kartofle. Kartofle też są coś warte.

— Ale co ja będę miała z paru kartofli? — zanęcała pani Ruchla. — Przecież ja jestem biedna wdowa. Mnie są potrzebne jajka

— Pokaż no pani tę kurę — odezwał się wówczas pan Szlama Buchman. — Zobaczymy, czego jej brak. Znam się trochę na tem, bo sam dawniej trzymałem kury.

Wśród ogólnego zaciekawienia pan Buchman obejrzał gładzącą kwoke; zajął jej we wszystkie właściwe miejsca, po czym orzekł:

— Musisz pani robić zimne kompresy na główkę.

Pani Ruchla sponsonowała z gniewu.

— Kurze robić kompresy na główkę?!

— Kto mówi kurze? — wzruszył ramionami pan Buchman. — Sobie niech pani robi! Bo jak pani mówi, że kura znosi kartofle, to widocznie u pani w główce jest coś w nieporządku.

Oburzona pani Ruchla pobila pana Buchmana. Powstała straszna awantura, a wówczas dziesięcioletni Samek wygadał się z wielkiej radości, że jest sprawcą tego zamieszania. Wtedy zaś krowka wdowa chwyciła chłopca za kołnierz, przyłożyła parę kusańców jego matce — i w rezultacie poszła na dwa tygodnie do aresztu.

13-y dzień sensacyjnego procesu w Krakowie

„Metody pracy” oskarżonych
zdemaskowane w czasie przewodu sądowego

W trzynastym dniu procesu przeciwko krakowskiemu wywiadowcom adwokatowi i paserom przewinął się cały szereg świadków, których zeznania rzuciły jaskrawe światło na „metody pracy” oskarżonych.

Pierwszy zeznawał wywiadowca służby śledczej, Józef Cieśla, który stwierdził, że prócz adw. Mendlera przychodził do Wydziału Śledczego jeszcze inni adwokaci, jak Pleśzewski i Soehnel. Najczęściej jednak przychodził adw. Mendler.

CZĘSTE TELEFONY.

Przodownik PP., F. Matlak, który pracował w Wydziale Śledczym przez szereg lat ipodaje że zwróciło jego uwagę, iż adw. Mendler często przychodził do Wydziału Śledczego i rozmawiał z Micorem oraz innymi. Często nawet telefonował do Wydziału i pytał, czy ktoś jest aresztowany, nie wymieniał jednak przy tym żadnych nazwisk.

Świadek podaje, że będąc raz za poradą kolegów u adw. Mendlera w prywatnej sprawie, zastał tam nastrój niesamowity. W kancelarii adwokata siedzieli znani złodzieje, kieszonkowcy i sutener, Goldwasser, oraz podobni klienti. Gdy ujrzeli świadka, wszyscy momentalnie się rozeszli. Świadek nieźmiernie to zdziwiło dla czego wszyscy tak nagle uciekli.

TAJEMNICZA MASZYNA.

Następnie składał zeznania Jan Bochaj dozorca domu, w którym mieszkał oskarżony Micór. Świadek zeznał, że często chodził z wywiadowcą, gdy ten prowadził dochodzenia. Pewnego razu „narzeczony koleżanki żony” przyniósł mu maszynę do pisania do naprawy. Świadek opowiedział o tym oskar-

żonemu Micórowi i po dwóch dniach Micór, Hawryluk i jeszcze jakiś wywiadowca przyszli po tę maszynę. Świadek nie interesował się, co się później stało z tą maszyną.

Maszyna do pisania stała się jednak przedmiotem długich rozważań sądu. Następny świadek, Józef Kruczek, opowiada, że Micór za pośrednictwem Hawryluka sprzedał mu maszynę do pisania zabraną od Bochaja. Po długich targach kupił tę maszynę za 15 zł. Zaraz po ubiciu tej transakcji zjawił się w jego mieszkaniu Micór i zabrał go wraz z maszyną do Wydziału Śledczego. Micór zażądał od niego 50 zł. lub informacji o złodziejach, przyrzekając, że wówczas sprawa przeciwko niemu będzie umorzona.

Świadek Emil Marysiak st. przod. śl. śledczej podaje, że pewnego dnia obok Micór przyniósł do wydziału śledczego maszynę do pisania i oświadczył, że dostał ją od swojego konfidenta, Bochaja. Tę maszynę za-

brał następnie i dał jakiemuś chłopakowi, który zaniósł ją do mieszkania Felczera, skąd jednak chłopiec zaraz wrócił z maszyną.

GDY KUPI MASZYNĘ
„BĘDZIE GOTÓW”.

Micór mówił wówczas do świadka, że Felcer jest starym paserem, którego nie można na niczym złapać. Gdy jednak kupi tę maszynę, będzie „gotów”, i jeszcze „wspie” innych. Gdy Felcer nie wziął maszyny. Mi-

cór polecił chłopcu zanieść ją do Kruczka. Po chwili chłopiec wyszedł z mieszkania Kruczka. Wówczas świadek z Micórem weszli do jego mieszkania, gdzie Micór zażądał wydania skradzionych rzeczy. W toku przeprowadzonej rewizji znalazł maszynę okrytą w łóżku pościelą i zabrał ją.

Świadek Felcer, kupiec z Krakowa, podaje że gdy prowadził sklep na ul. Zgody, zgłosił się pewnego razu do niego jakiś osobnik, proponując nabycie maszyny do pisania. Świadek w ogóle nie chciał nabyć maszyny. Wówczas osobnik, który początkowo żądał za nią 100 zł., zaczął obniżać cenę, aż wreszcie doszedł do 20 zł. Ale i za tę cenę świadek nie chciał kupić maszyny. Świadek skarżył się ponadto, że bardzo często bez żadnego powodu prowadzano u niego rewizje.

Następnie zeznał jeszcze cały szereg świadków, którzy nic nowego jednak nie wniesli do sprawy.

Zamiast pensji -- znaczki
a obecnie zyskał majątek

Ostatnio podczas londyńskiej wyprzedaży znaczków pocztowych wydarzył się dość niezwykły wypadek. Filateliści nabywający znaczki wystawione na sprzedaż ustalili mianowicie wysokość pensji, otrzymanej przez pewnego inżyniera holenderskiego, który pracował na wyspach Kanaryjskich.

Inżynier ten znajdował się na wyspach Kanaryjskich od roku 1936 do 1938. Był on na służbie u gen. Franco i pensję wypłacał mu w pieniądzech wypuszczonych przez powstańców. Część pensji wydawał on na niezbędne wydatki, a część odłożył i w ciągu tych dwóch lat zdołał zaoszczędzić niewielką sumę.

Gdy jednakże zamierzał opuścić wyspy Kanaryjskie, nie otrzymał pozwolenia na wywóz pieniędzy. Poza tym sam obawiał się je wywieźć, ponieważ nie wiedział, jaka jest ich war-

tość na giełdach europejskich.

Z tego względu zgodził się wziąć zamiast pieniędzy kolekcję znaczków pocztu powietrznej, wypuszczonych przez powstańców, jak tylko wybuchła wojna domowa w Hiszpanii.

Przypuszczał, że na znaczki te znajdzie z pewnością nabywców. Jego przypuszczenia okazały się słuszne. Znaczki te wzbudziły zainteresowanie londyńskich filatelistów, którzy zapłacili za nie 15.000 zł.

SREBROL!?

Sensacyjny wyrok
w głośnym procesie w Nowym Jorku

NOWY JORK. W dniu dzisiejszym zapadł wyrok w procesie, który się ciągnął kilka tygodni i był sensacją amerykańskich kół politycznych.

Na 8 lat więzienia za korupcję i udzielanie opieki elementom

przestępczym oraz współdziałanie z bandą gangstera Schultza skazany został Jimmy Hiner, który w ciągu 26 lat odgrywał znaczną rolę w nowojorskim świecie politycznym i słynął jako przewodca stronnictwa demokratycznego.

Podłoga kajuty na okręcie
zamieniona na salę operacyjną
dzięki czemu uratowano życie Kucharza

Dwaj lekarze i pielęgniarka, pośpiesznie wezwani na pokład statku który dopiero co zawinął do portu, musieli przeprowadzić trudną operację w dość niezwykłych warunkach, posługując się mianowicie podłogą kajuty, jako stołem operacyjnym.

Wypadek ten wydarzył się na statku „Lord Inskip”, który zawinął do portu angielskiego „Hull”. W pobliżu brzozy, statek zaskoczyła silna burza i bałwany podrzuciły nim, jak gdyby był łupinką od orzecha.

W pewnej chwili olbrzymi bałwan zalał pokład i kucharz okrętu William Adams został zwałony z nóg. Przy tym tak nieszczęśliwie upadł, że spadł po krętych schodkach do kajuty. Przy upadku tak silnie pogruchotał sobie plecy, że nie mógł się ruszać. Koledzy udzielili mu więc pierwszej pomocy, a gdy statek zawinął do portu, wezwali na pokład lekarza

Lekarz zbadał Adamsa i stwierdził że należy go natychmiast przewieźć do szpitala, ponieważ miał uszkodzony kręgosłup. Wynieść go z kajuty można było tylko po krętych wąskich schodkach. To mogło zaś nie tylko pogorszyć jego stan, ale zakończyć się fatalnie, ponieważ musiał mieć absolutny spokój i nie wolno mu było poruszać się, co było niemożliwe do wykonania podczas wynoszenia go po schodkach.

Jedyne tylko było wyjście z

sytuacji: przeprowadzić niezbędną operację na podłodze w kajucie. Lekarz postanowił uciec się do tego sposobu. Porozumiał się natychmiast z jednym ze swoich kolegów i wkrótce ten przybył na pokład statku w towarzystwie pielęgniarki, zaopatrzonej we wszystkie niezbędne instrumenty.

Po przeprowadzeniu operacji Adamsowi nałożono gipsowy „gorset”, a następnie wyniesiono go z kajuty i przewieziono do szpitala.

Warszawa pod gradem bomb

Dwukrotny nalot samolotów nieprzyjacielskich w pierwszym dniu pogotowia O. P. L.

(Początek na str. 1-ej)

Ryk syren alarmowych oznajmił nalot lotniczy. Ruch zamieszania momentalnie. Pojazdy zatrzymują się, przechodnie znikają w bramach i lokalach.

Nalot na Okęcie

O godz. 17 min. 35 nad Okęciem ukazują się kilka eskadr. Wzdłuż szosy oraz Alei Zwirki i Wigury stoja latarnie przeciwlotnicze i karabiny maszynowe. Własne eskadry myśliwskie atakują nieprzyjacielskie samoloty, na niebie zawiązuje się szereg powietrznych pojedynków.

Huk petard, pozorujących wybuchy bomb, wstrząsa powietrzem. Wróg atakuje P. Z. L., hangary pułku, dworzec P. L. L. „Lot” i folwark Okęcie. Działają i karabiny maszynowe grzmia bez przerwy.

Dźwięk dzwonu zwiastuje pożar. Pali się jeden z hangarów i dom mieszkalny P.L.L. „Lot”. Służba ratownicza szybko opasnowuje sytuację.

Na dach gmachów Kwaterniku Wojskowego padły bomby gazowe. Drużyny odkażające szybko przystąpiły do akcji i kilku zagazowanych i poparzonych ratowały drużyny sanitarskie.

O godz. 17.55 samoloty nieprzyjacielskie giną na horyzoncie. Przerywany głos syreny obwieszcza odwołanie alarmu.

W niedługi czas po zakończeniu pierwszego alarmu, bo o godzinie 19 min. 25 syreny zwiastują nowy nalot wrogich eskadr. Tym razem nieprzyjaciel atakuje Dworzec Główny. Całą linię średnicową wraz z Pragę i znajdującymi się na jej terenie ważnymi obiektami.

Napad bombowców na stolicę

Bomby padają niezależnie od tego na całym prawie terenie miasta. Płoną budynki koszar przy ul. Agrykola, uszkodzone zostają wodociągi. Liczni ranni i zatruci gazem kierowani są do punktów opatrunkowych.

Szczególnie zapalczywie atakuje nieprzyjaciel śródmieście. Płonie gmach B.G.K., uszkodzony zostaje poważnie Dworzec Główny, kilka kamienic obok pl. Zbawiciela. Zewsząd dobiegają odgłosy detonacji. Słychać je od dworca Gdańskiego, z Woli.

Jak sędzić należy, nieprzyjaciel w pierwszym rzędzie stara się uszkodzić ośrodki komunikacyjne.

Godz. 20 min. 9. Nieprzyjaciel atakuje stolicę coraz zacieklej. Zewsząd nadchodzą meldunki o wybuchających pożarach. Palą się gmachy: kościół Św. Jakuba przy ul. Białostockiej, domy przy ul. Skwarczyńskiej, Nowy Świat zasnuły jest fala gazu z wybuchających po chwili bomb. Przy ul. Żąbkowskiej pożar szerzy się w kierunku Nowego Bródna. Straż Ogniowa Monopoli Spirytusowego usiłuje opanować płomienie, nie uciekając się do pomocy straży miejskich.

Gaz rozprzestrzenia się na ul. Napoleona i pl. Narutowicza. Wszędzie widać wiele ofiar, którym niesie sprawnie pomoc P.C.K.

Godz. 20 m. 20. Alarm zostaje odwołany. Jak się okazuje, skutki nalotu są poważne. Bomby poczyniły wiele spustoszeń, most praski został wysadzony w powietrze.

Sprawozdawca nasz znajdował się w czasie drugiego nalotu nieprzyjacielskiego na skrzyżowaniu ul. Marszałkowskiej i Alei Jerozolimskiej, tuż obok Dworca Głównego. Podajemy jego relację.

— Gdyby tylko zabrzmiał ryk syren, zwiastujących zbliżenie się nieprzyjaciela nad miasto, ruch zamarł od razu. Światła zgasty, ulice opustoszały zupełnie.

Po niebie pełzają smugi reflektorów, szukających wroga. Od czasu do czasu w świetle ich ukazują się srebrna sylwetka wroga, grzmia działa i karabiny maszynowe, intruz stara się umknąć z kręgu światła.

Przechodzimy wymarłymi, ciemnymi ulicami. Gdzieś gdzieś tylko krążą policjanci i służba

opl. Fala gazu łzawiącego zmusza nas szybko do nałożenia maski. Migają niebieskie lampki patroli, słychać dzwonki pedzających do pożarów straży. To tu, to tam, widać patrole sanitarne, przenoszące rannych i zagazowanych do punktów opatrunkowych.

Nad dachami kamienic i z przecznic ulic widać jaśniejące luno pożarów.

W budynkach Dworca Głównego

Przechodzimy na teren Dworca Głównego. Ruch normalny, wszędzie czuwają posterunki, kierując przybywających do wyjść. Publiczność zachowuje się na ogół poprawnie. Odjeżdżające pociągi przesuwają się

ze zgaszonymi światłami.

Mieszkańcy stolicy na ogół zdali egzamin. Część, rekrutująca się głównie z inteligencji, usiłowała wprawdzie okazać się mądrzejszą od władz obrony przeciwlotniczej, i paliła światła, ale opłaciła tę smutną nonszalaną falą protokółów za którymi posypiają się kary pieniężne, a w wielu wypadkach areszt. Większość jednak wykazała całą swoją dojrzałość do obrony.

Dziś ćwiczenia odbędą się również kilka razy w ciągu dnia, przy czym główna uwaga skierowana będzie na wygaszanie światła w oknach. W wypadku najdrobniejszych wylamań zakładane będą kary aż do natychmiastowego aresztu włącznie.

Pogotowie OPL w stolicy trwa.

Węgry zajmują Słowację

Początek na str. 1-szej

ze słowacki min. spraw. zagr. Durczański zwrócił się dziś z telegraficznym protestem do węgierskiego min. spraw. zagr. Csaky'ego z powodu przekroczenia granicy słowackiej przez wojska węgierskie i przeprowadzonych tam operacji.

W odpowiedzi min. spraw. zagr. Węgier, Csaky, zawiadomił min. Durczańskiego, że natychmiast wdroży dochodzenie w tej sprawie i o wyniku zawiadomi słowackiego ministra spraw. zagr.

Równocześnie min. Csaky zwraca uwagę rządu słowackiego na fakt, że wschodnia granica pomiędzy Słowacją a Rusią Podkarpacką nie była nigdy ostatecznie ustalona i że dzięki temu mogło dojść do lokalnego starcia pomiędzy żołnierzami słowackimi i węgierskimi.

O operacjach wojennych — podkreśla nota węgierska — nie może być mowy.

BRATYSŁAWA. Wojska węgierskie które w godzinach rannych zajęły niemal cały powiat Sobrance, nie tylko nie cofnęły się na dawną granicę, ale posunęły się znacznie naprzód.

Wojska węgierskie, składające się z oddziałów piechoty, strzelców, cyklistów i oddziałów zmotoryzowanych, znajdują się w Słowacji w odległości 30 klm. od granicy. Zajęty został już cały powiat Michałowice. Hlinkowa Garda i oddziały wojskowe słowackie cofają się, stawiając zaciekły opór. Na odcinek graniczny o szerokości 40 klm., na którym operują wojska węgierskie, skierowano nowe siły zbrojne. Są to żołnierze słowaccy 5-ciu ostatnich roczników powołanych pod broń we wszy

Deklaracja

(Początek na str. 1-ej).

NETRZNYCH.

Chodzi nam wyłącznie o to, że NIE MOŻEMY PODDAĆ SIĘ PROCEDURZE, NA PODSTAWIE KTÓREJ PAŃSTWA WYSTAWIONE SĄ NA PRESJĘ I GROŹBY UŻYCIA PRZEMOCY WSKUTEK CZEGO ZMUSZONE SĄ DO WYRZECZENIA SIĘ NIEPODLEGŁOŚCI. JESTEŚMY ZDECYDOWANI PRZECIWSTAWIĆ SIĘ WSZYSTKIMI ŚRODKAMI, JAKIE POSIADAMY, WSZELKIM PRÓBOM DALSZEGO STOSOWANIA W PRAKTYCE TAKICH METOD.

stkich wschodnich powiatach Słowacji rozkazem mobilizacyjnym, ogłoszonym przed paru dniami.

Wedle ostatnich wiadomości, późnym wieczorem wojska węgierskie nie cofnęły się. Jak podaje oficjalny komunikat agencji telegraficznej słowackiej, po stronie węgierskiej jest znaczna ilość zabitych i rannych.

BUDAPESZT. Pierwszym celem marszu wojsk węgierskich

było osiągnięcie linii kolejowej łączącej Miskolc i Satoralia Ujheli ze stacją polską Łupków. Linia ta, oddalona o 40 do 60 klm. od dotychczasowej zachodniej granicy Rusi Podkarpackiej, została osiągnięta w godzinach wieczornych.

Wojska węgierskie kontynuują jednak swój marsz, którego następnym celem jest — według otrzymanych przez nas informacji — Preszow.

Ostłona wojskowa „protektoratu” czesko-morawskiego

BRATYSŁAWA. Strefa, w której rząd Rzeszy zapewnił sobie układem środowym zwierzchność wojskową i możliwość wznoszenia bieżących wojskowych, fortyfikacji i t.p. oraz utrzymywania tam załóg wojskowych — przedstawia się jako wąski pas, biegnący wzdłuż granicy Moraw i Słowacji, aż do granicy polskiej.

Na północy Słowacji, — t.j. od granicy polskiej strefa ta rozciąga się między Przełęczą Jabłonkowską a Czadecą. Największą szerokość posiada płudniowa część strefy, sięgająca tam od wschodniego stoku Małych Karpat (koło Bratysławy) do punktu, gdzie rzeka Dyje (Thaya) wpada do rzeki Morawa (March).

Prem. Daladier w Londynie

PARYŻ. W tutejszych kołach politycznych rozeszła się wczoraj wieczór pogłoska, że premier Daladier uda się do Londynu jeszcze w ciągu wizyty prezydenta Lebrun.

Po uzyskaniu granicy z Węgrami ustalono normalny ruch kolejowy na nowych przejściach zdawczych

Wczoraj w ministerstwie komunikacji została ukończona konferencja polsko-węgierska, dotycząca normalnego ruchu kolejowego na nowych przejściach zdawczych w związku z uzyskaniem wspólnej granicy.

Jeżeli chodzi o ruch pasażerski, to ustalono, na razie z ważnością do 4 kwietnia b. r. kursowanie bezpośredniego wago-

nu ze Lwowa do Budapesztu i odwrotnie przez Ławoczne. Od 5 kwietnia ze Lwowa będzie uruchomiona para bezpośrednich pociągów pośpiesznych Lwów — Budapeszt przez Ławoczne i odwrotnie.

Ponadto ustalono dla rozkładu jazdy ważnego od 15 maja r. b. bezpośrednie połączenie dla przewoźów towarowych

„Europa pod panowaniem prawa dzunglii!”

- woła Eden

LONDYN. Z okazji bankietu wydanego na jego cześć przez związek korespondentów amerykańskich w Londynie, b. minister spraw zagranicznych, Eden, wygłosił niezwykle znamienne przemówienie, ilustrujące powagę obecnej sytuacji politycznej.

— Groźby wiszące nad kontynentem europejskim są zbyt poważne, — mówił min. Eden — aby wolno było pozwalać sobie na niedbałość myślenia. ZNAJDUJE SIĘ POD PANOWANIEM PRAWA DŻUNGLI, GDZIE NAJSZYBSZY I NAJBUTALNIEJSZY DRAPIEŻNIK ZDOBYWA ŁUP. W obliczu tego niebezpieczeństwa obowiązkiem pokojowych narodów jest zjednoczenie się dla zorganizowania wspólnej obrony przeciwko dalszej agresji. Polityka — jeżeli ma mieć powodzenie — musi się oprzeć na jakiejś zasadzie, a zasadą tą może być jedynie dążenie do utrzymania panowania prawa tam, gdzie ono jeszcze istnieje.

W dalszym ciągu Eden twierdził, że konieczne jest zdecydowane i szybkie działanie. Anglia musi niezwłocznie zjednoczyć wszystkie stronnictwa polityczne, musi natychmiast wydać zarządzenia nieodzowne. Słowa te były wyraźną aluzją do konieczności wprowadzenia przymusowej służby wojskowej.

Zainteresowanie Sowietów sprawą Kłajpedy

MOSKWA. Sprawa Kłajpedy w dalszym ciągu jest przedmiotem ożywionych komentarzy w kołach sowieckich.

Wczorajsze dzienniki moskiewskie wysuwają sprawę kłajpedzką na pierwszy plan w swoich rozważaniach. „Prawda” nazywa przyłączenie Kłajpedy do Rzeszy „nowym aktem agresji niemieckiej i dowodem, że zaborcze zamiary Trzeciej

Rzeszy idą nie tylko w kierunku południowo-wschodnim, lecz również w kierunku północnym”.

Według pogłosek, przedstawiciele dyplomatyczni Z.S.R.E. w Kownie, Rydze, Tallinie i Helsinkach zawezwani zostali do Moskwy celem złożenia sprawozdań i otrzymania nowych instrukcji.

Porozumienie serbsko-jugosłow. nastąpi w najbliższych dniach

BIAŁOGROD. Senat jugosłowiański obradując pod nieobecność opozycji przyjął preliminarz budżetowy na rok 1939/40.

W czasie drugiego czytania ustawy skarbowej premier Svetkovic wygłosił dłuższe przemówienie, w którym podkreślił po nownie konieczność osiągnięcia sprawiedliwego porozumienia pomiędzy Serbami, Chorwatami i Słowenami. Jugosławia — oświadczył premier — będzie mocną i silną, jeżeli zabezpieczy swój spokój wewnętrzny.

W ciągu nadchodzącego tygodnia w tutejszych kołach politycznych oczekują zasadniczych pociągnięć, zmierzających do realizacji porozumienia pomiędzy Białogrodem i Zagrzebiem.

Składajcie ofiary na FUNDUSZ OBRONY NARODOWEJ.

1914 TADEUSZ RYŚ 1918

PRZECZ KREW: ŁZY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O WOJNIE, BOHATERSTWIE I MIŁOŚCI

Do hotelu, w którym mieszkał Konrad zjawił się znów hrabia Hoyos i oświadczył, że chce z Grywińskim pomówić pod nieobecność Lottchen. Gdy Konrad stanowczym głosem odrzekł, że będzie rozmawiać tylko w obecności Lottchen, rozpoczął hrabia delikatny sposób wyłuszczać swą propozycję.

Konrad spoglądał na niego z ciekawioną:

— Słucham pana...

— Zwracam się, jak powiedziałem, tylko do pana

— Wobec tego słucham...

— A więc, konkretnie, panie Grywiński, o jaką sumę chodzi panu? Za jaką cenę zechce pan zwolnić naszą Lottchen?

Takie pytanie zmieszło Konrada. Również i Lottchen zarumieniła się mocno.

— Nie rozumiem... cedził Konrad, aczkolwiek po chwili domyślił się już, o co hrabiemu chodzi.

— Zdaje się, że mówię zupełnie jasno... — wyciągnął hrabia z kieszeni swój portfel. — Ile pieniędzy żąda pan? Nie będę się z panem targował!

— Ach, o to panu chodzi — i wraz z gniewem ogarnęła Konrada nagle wesołość, tak że parsknął śmiechem. — Chce pan odkupić moją miłość do Lottchen, prawda, panie hrabio?

— Płacę każdą cenę, jaką pan zażąda! — hrabia był przekonany, że za pieniądze zdoła wszystko osiągnąć... — Powinien pan skorzystać z takiej okazji...

Lottchen stała wzburzona, z zapartym tchem. Miłomowoli znalazła się obecnie przed próbą miłości Konrada do niej...

Konrad nie długo namyślał się. Z lekceważeniem i pogardą rzucił hrabiemu:

— Ach tak, pragnie pan kupić moją miłość — uważnie spoglądał przy tym na Lottchen.

— Niech pan to nazwie, jak się panu żywnie podoba, pragnę tylko, aby pan zwolnił Lottchen... Ofiaruję dlatego panu wszelką żadaną przez niego sumę...

— I o to panu chodziło, panie hrabio? Chciał mi pan to oświadczyć w cztery oczy?

— Tak, o to właśnie chodzi...

— A teraz chodzi panu o moją odpowiedź? — Konrad słuchał, jak niespokojnie bije serce Lottchen.

— Tak...

— Panie hrabio, nie znam pańskiej sytuacji materialnej, nie wiem, ile wynosi pański majątek... Ale gdyby pan posiadał nawet wszystkie bogactwa całego świata, byłoby to jeszcze za mało na to, aby odkupić pan moją miłość do Lottchen...

Oo moja odpowiedź, i nasza rozmowa na ten temat jest skończona...

Twarc Lottchen zmieniła się, wydawało jej się, że zwolniła się z jarzma wielkiego ciężaru.

Natomiast hrabia zadrżał, dotknięty zjadliwą odpowiedzią Konrada.

— Panie Grywiński... — rozpoczął znowu.

— Rozmowa na ten temat skończona — przerwał mu Konrad.

Twarc hrabiego wykrzywiła się ze złości.

— A więc odrzuca pan moją propozycję? — zapytał.

— Z pogardą!

— Jest pan ulicznikiem!

— Jakim prawem śmie pan obrażać mnie w moim mieszkaniu? — podniósł Konrad pięść i miał zamiar uderzyć hrabiego Hoyos.

Ale Lottchen stanęła między nimi, i powstrzymała Konrada.

— Konradzie, uspokój się... — głos jej drżał z płaczu.

Zwróciła się z kolei do stryja:

— O co stryjowi chodzi? Czemu prześladujecie nas?

— Lottchen, zapominasz, kim jesteś... A więc ten nieznajomy jest ci bliższy, aniżeli twoi rodzice?

— Tak, jest mi droższy, aniżeli wszystko inne na świecie...

— Czy wiesz o tym, że matka zachorowała ciężko po twojej ucieczce?

Mimo bólu, jaki sprawiła Lottchen ta wiadomość odrzekła cichym głosem:

— Gdybym nie uciekła, byłoby znacznie gorzej... Nie żyłabym już...

— Jesteś zaślepiona, Lottchen!

— Jestem szczęśliwa!

— Przekonany jestem, że wytrzeźwiejesz, oby nie było wtedy za późno!

— Jestem odpowiedzialna za swe czyny!

Hrabia rozszłoszczony wyszedł i zatrzasnął za sobą drzwi.

Nie miał już więcej nic do dodania. Przekonał się, że ten upór można przełamać tylko przemocą... Ubolewał bardzo, że Lottchen przeszkodziła bójce, specjalnie sprowokował ją, aby móc Grywińskiego zaskarżyć za pobicie, albo obelgę...

A gdy hrabia wyszedł rozgorączony, zakochał na para padła sobie w objęcia i przywarła do siebie pocałunkiem.

— Moja kochana...

— Mój drogi... Teraz kocham ciebie jeszcze bardziej...

— Ale po to, aby móc spokojnie żyć, musimy wyjechać... Widać, że twoja rodzina będzie nas stale prześladować.

— Uprzedzałam cię o tym już oddawna...

— Spakuję zaraz rzeczy — Konrad zaczął gorączkowo pakować rzeczy do walizki — Godzina pierwsza za czterdzieści minut mamy pociąg pociąg pociąg...

— Dokąd — zapytała Lottchen i zaczęła pakować również swoją walizkę.

— Do Bazylei...

— A samad?

— Tak, jakeśmy się przed tym umówili!

— Do Niemiec?

— Tak, przede wszystkim do Frankfurtu nad Menem...

— A po tym?

— Do Lipska... I w taki sposób przebrniemy do Warszawy...

— Zapominasz, kochanku, że dzisiaj wojna... To wyjazd na front, nie zapominać o tym, że dziś trzeba mieć specjalne zezwolenie...

— Przypuszczam, że w Bazylei zaopatrzymy się we wszystkie przepustki...

— A jeśli nam odmówią?

— Zorientujemy się na miejscu, co mamy uczynić.

nić. W każdym bądź razie nie możemy tu dłużej pozostać...

— To pewne...

— Pośpiesz się, mój kochany. Cóż odesłać rzeczy na dworzec...

— Czemu to?

— Twój stryj może zauważyć, że zabieramy ze sobą bagaż i domyśli się, że wyjeżdżamy, a to nie jest dobrze...

— Masz rację, kochany...

I para spieszyła się tak, jak gdyby wszystko ogarnął pożar.

A hrabia Hoyos czuwał w przeciwległej bramie, w towarzystwie prywatnego detektywa.

Na warzy jego znać było jeszcze ślady wzburzenia.

— Proszę nie spuszczać ich z oka — pouczał detektywa.

— Dobrze.

— A jeśli się coś poważnego wydarzy, niech mnie pan o tym natychmiast powiadomi...

— Oczywiście, Eksceleńco!

Hrabia dodał jeszcze że oczekuje przyjazdu trzech wywiadowców z Wiednia.

— Ułatwi to wam robotę, ale póki nasi ludzie nie przybędą, musi pan podwójnie czuwać...

— Może pan być zupełnie o to spokojny. Eksceleńco...

— Czy jednak nie zrozumieli jeszcze, że pan śledzi za nimi?

— Gdyby nawet mieli cztery pary oczu, nie zauważyliby tego również... — chępił się detektyw.

— Tak, słyszałem, że pan jest mistrzem w swoim zawodzie...

— Dziękuję, Eksceleńco, za wyrazy uznania...

Hrabia udał się na odpoczynek, nie podejrzewając, że zakochana para gotowa jest do wyjazdu...

Dalszy ciąg jutro

Złóż ofiarę na Pomoc Zimowal!

Przez Atlantyk w jeden dzień

Cuda nowoczesnej komunikacji lotniczej

Kolumb przepłynął Atlantyk w 1492 roku w sto dni. Dzisiaj można przelecieć Atlantyk w jeden dzień na statku powietrznym, a nawet w samolocie. W tym samym czasie, w którym Kolumb okrążył świat, dzisiaj można przelatywać przez Atlantyk w jeden dzień.

Przed paru dniami odbył się pierwszy próbnym lot z pasażerami na olbrzymim wodnopłotowcu „Yankee Clipper“, należącym do Panamerican Airways. I dopiero teraz można sobie zdać sprawę z kolosalnego postępu, jakie uczyniło lotnictwo od pamiętnego przelotu przez Atlantyk przez Lindbergha w 1927 roku. Jego samolot ważył 2 i pół tony, posiadał 200-konny motor i nioś jednego człowieka.

Obecny olbrzym waży 42 tony, posiada cztery motory o sile 6000 koni i zabiera 52 pasażerów oraz 11 osób załogi. Praca dwóch motorów wystarcza aby utrzymać go w powietrzu i zapewnić mu szybkość przeszło 200 klm. na godzinę. Cały mechanizm jest tak precyzyjny, że można olbrzymim statkiem powietrznym kierować przy pomocy jedynie dwóch wskazujących palców. Przy pełnym ładunku może on przelecieć przestrzeń 5000 klm. bez lądowania; przy małym ładunku przestrzeń ta wzrasta do 7500 klm.

Czytajcie

„Wesołe Wiadomości“

Cena 10 gr. Do nabycia wszędzie

Urządzenie samolotu jest niemal luksusowe. Posiada on trzy pokłady, z których najniższy przeznaczony jest dla pasażerów. Jest tam sala jadalna, gdzie trzy razy dziennie wszyscy stają do stołu, są cztery wielkie kabiny, z których każda posiada normalne miejsca sypialne dla 10 pasażerów, jest nawet sypialna kabina dla nowożeńców urządzona z komfortem.

Jak będzie wyglądała taka podróż? Oto wyjeżdżamy z Nowego Jorku po południu. Zasiadamy w wygodnym fotelu i za chwilę jesteśmy już na wysokości 10.000 stóp szybując z szybkością 200 klm. na godzinę. Nawet nie zdaliśmy sobie sprawy, że to już czas siadać do obiadu. Potem jeszcze whisky and soda, cygaro czy papieros. Komunikację ze światem utrzymujemy przez radio.

Monotonny szum motorów, aczkolwiek bardziej przytłumiony wobec specjalnych urządzeń, skłania nas do snu. Noc jest nieco krótsza, bo przecież lecimy naprzeciw słońca. I oto zaraz po śniadaniu widzimy płynące przeciw nam brzegi Europy. W 24 godziny po wyruszeniu z Nowego Jorku lądujemy w Marsylii czy Southampton, w zależności od tego, czy obraliśmy południową drogę przez Azory, czy też północną przez Nową Fundlandię i Irlandię.

Najdłuższy dystans nad Atlantykiem wynosi 3600 klm., tak, iż

nawet przy niezbyt sprzyjających warunkach atmosferycznych może być przebyty bez lądowania.

Na razie projektowane są odloty cztery razy w tygodniu, poczym dopiero wprowadzona zostanie regularna komunikacja codzienna. Amatorów na tego rodzaju przeloty nie brak. Pan-American Airways posiadała na 1 stycznia listę zapisów wynoszącą przeszło 500 osób. A ile zapisało się od tego czasu?

I nikogo nie przeraża cena przelotu, która wyniesie od 500 do 600 dolarów, gdyż tyle wynosi przejazd luksusowym okrętem w pierwszej klasie.

Bóle REUMATYCZNE I ARTRETYCZNE

NAJWIĘCEJ DOKUŻAJA PODCZAS ZIMNA I NIEPOGODY

MAŚC PRZECIWRHEUMATYCZNA

OSMOGEN

GAŚCIECKIEGO

MAŚC PRZECIWRHEUMATYCZNA

OSMOGEN

MAŚC GAŚCIECKIEGO

FLYNN PRZECIWRHEUMATYCZNY DO KAPIELI „OSMOGEN“

KOJA TE BOLE

Świat pracy w szeregach T. P. P. Z. Okręg kielecki na czele akcji na rzecz Polonii Zagranicznej

Zbiórka na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą odbyła się na terenie woj. kieleckiego we wszystkich powiatach i gminach.

Uderza szczególna ofiarność wsi i warstw robotniczych.

Pod względem finansowym zbiórka dała, mimo ciężkich warunków, wspaniałe wyniki, co jest dowodem, że wieś i warstwy robotnicze doceniają w pełni wielkie zadania budzenia ducha narodowego Polaków na obczyźnie, dając swój grosz na ratowanie dusz polskich od wynarodowienia,

Kina kieleckie:

Czwartak Trzy serca
WF i PW Heidi
Palace: Pod fałszywym oskarżeniem
Casino Walka o szczęście

B A R I RESTAURACJA BRISTOL

Kielce, Sienkiewicza 21 tel. 12-19
Zaprasza dziś na specjalne dania barowe

Maczanka z poledwiczka 50 gr.
Cynadry z kaszą czarna 40 gr.
Fasola po bretońsku 40 gr.
Zraz woł. bity po chl. 50 gr.
Kielbasa firmowa 40 gr.
Bigos myśliwski 30 gr.
Ceny niezmiennione od 1935 r.

Odbiorniki sieciowe i grzejniki elektryczne, żelazka, łabryki, Kuchenki, grzałki do rurki, poduszki i inne

do nabytla na dogodnych warunkach

W Radomskim T-wie ELEKTRYCZNYM

Spółka Akc. w Radomiu

ulica Traugutta Nr 53

Kupon „K. Expressu Codziennego” upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca

We wszystkich wioskach i miastach wojew. kieleckiego odbyły się imponujące obchody Dnia Polaka z Zagranicy, w których tłumnie brał udział polski świat pracy.

Obchody te wykazały so-

lidarność wszystkich Polaków w momentach, gdzie trzeba zadokumentować w obliczu całego świata wspólność i jedność całego narodu.

W związku z akcją [miejscowa] propagandy na rzecz

Polaków na obczyźnie społeczeństwo wojew. kieleckiego zapelnia szeregi T. P. P. Z., powstają nowe koła Obwody jak: w Ostrowcu kieleckim, w Jędrzejowie, Wierzbniku, Starachowicach i Zawierciu.

Największe nasilenie prac organizacyjnych obserwujemy w Kielcach, Zagłębiu Dąbrowskim, gdzie wszystkie zakłady przemysłowe tworzą samorządnie Koła TPPZ.

Okręg kielecki TPPZ. liczy obecnie ponad 30 tys. członków.

W momentach przełomowych, kiedy jednocześnie wszystkie narody w oczekiwaniu wielkich wydarzeń dziejowych Polacy nie mogą pozostać w tyle. Łączność Macierzy z wychodźstwem musi być związana trwałymi więzami, by cały żywioł polski był zdolny zdać egzamin świadomości narodowej i jednością silny odegrał przeznaczoną mu rolę Wielkiego Narodu.

Dziś hasłem każdego Polaka niech będzie hasło „Jesteśmy Jednej Krwi i Jednego Ducha”, a obowiązkiem każdego obywatela jest stać się członkiem Tow. Pomocy Polonii Zagranicznej.

Pomoc dla garncarstwa

Kielecka Izba Rzemieślnicza wystąpiła do Ministerstwa Przemysłu i Handlu o udzielenie pomocy finansowej na cele urządzenia wzorowego warsztatu garncarskiego w lży.

Inicjatywa ta ma na celu uzupełnienie i udostępnienie we właściwej formie dotychczas dokonanych inwestycji, jak budowa pieca w r. 1937 i inne.

Dzięki doprowadzeniu inwestycji zamierzonych do właściwego rozmiaru, wzorowy warsztat garncarski w lży stanowić będzie ośrodek, szkolący młode pokolenie w zawodzie ceramiki, a zauważyć tu należy, że zawód ten z roku na rok maleje z powodu braku pomocy oraz właściwie postanowionych urządzeń warsztatowych.

Iża dzięki swym pokładom, gatunkowo wysokim pokładom gliny ceramicznej predysponowana jest jako

wzorowe centrum wyszkoleniowe w zawodzie garncarskim dla całego wojew. kieleckiego.

Śmierć przy pracy

W zakładach wapiennych „Międzygórze” w Kielcach w czasie roszadzenia skały materiałem wybuchowym, został

uderzony kamieniem robotnik Kwiecień Jan, który po przewiezieniu do szpitala zmarł.

Wybory w pow. kieleckim Skarżysko — miasto bez Żydów

Na równi z Kielcami przygotowują się do wyborów samorządowych inne miasta położone w pow. kieleckim.

W Skarżysku rozwinięto

już obecnie ożywioną działalność przedwyborczą. Na 22 tysiące mieszkańców Skarżysko posiada zaledwie 2 tysiące żydów.

Walka o mandaty w Skarżysku rozegra się między OZN. a PPS. Żydzi najprawdopodobniej zrezygnują z wystawienia własnej listy.

W Chęcinach natomiast na 12 radnych Żydzi liczą się z możliwością otrzymania do 3 mandatów. Pozostałe mandaty przypadną najprawdopodobniej ugrupowaniom ozonowym.

Kredyty rzemieślnicze

W roku 1938 rzemiosło w wojew. kieleckim uzyskało w cyfrach globalnych około 500 tys. zł. z kredytów rzemieślni-

czych Banku Gospodarstwa Krajowego oraz około miliona zł. z Kas Komunalnych.

Kursy dla rzemiosła

W Skarżysku-Kamiennej odbyło się uroczyste zakończenie kursu dokształcającego dla kandydatów do egzaminów ezadniczych zorganizowanego z upoważnienia Izby Rzemieślniczej przez Cech Zbiórowy w Skarżysku-Kamiennej. Kurs ukończyło 134 słuchaczy.

Na uroczystości przemawiali: dyr. kieleckiej Izby Rzemieślniczej mgr. Grzegorz Axentowicz, kierownik Szkoły Dokształcającej, oraz prezesi i delegaci Cechu.

Z inicjatywy dyr. Izby Rzemieślniczej zebrani postanowili rozpocząć zbiórkę na ufundowanie daru rzemiosła dla armii

ku uczczeniu 25 roczn. Czynu Legionów.

Zbiórka wśród uczestników zebrania dała w wyniku 79.10 złotych.

Sprostowanie

W związku z naszą wczorajszą notatką p. t. „Łobuzerskie wyczyny pijaków” sprostować należy, że tablice rozpoznawcze na szosie Kielce — Piotrków nie uległy rozbiciu

przez nieznanych awanturników, a zostały zdjęte celem naprawy i odmalowania. Tablice uległy normalnemu zużyciu i będą zastąpione przez nowe.

Zmiana granic województwa kieleckiego

W Kieleckiej Izbie Rzemieślniczej odbyło się posiedzenie

przedstawicieli Łódzkiej Izby Rzemieślniczej z p. dyr. Doboboszem i kieleckiej Izby Rzem z p. prezesem E. Balcerem i dyr. Axentowiczem na czele, w sprawie przejęcia pow. opoczyńskiego i koneckiego przez łódzką Izbę Rzemieślniczą w związku ze zmianą granic woj. kieleckiego.

Złóż ofiarę na F. O. N.

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odnośzeniem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetrowy w 1 szpalcie w tekście str. I-za 50 gr. za tekstem str. VIII 40 gr., Ogłoszenia drobne 10 ze słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo. Komunikaty i wzmianki 1 zł. Od wierzcho, komunikatów bezpłatnych nie umieszczają się. Za treść ogłoszeń redakcja nieodpowiada.